

Zygmunt Ziątek

"Upadek i odrodzenie Młodej Polski", Artur Hutnikiewicz, "Twórczość" R.XXVII (1971) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 14/42, 196

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ WEISS Tomasz: Dramatyczne listy Stanisława Brzozowskiego. "Ruch Literacki" R. XII:1971 z. 3 s. 159-168.

Autor omawia dramatyczny przebieg życia i skomplikowanej osobowości Brzozowskiego w świetle listów wydanych w r.1970 w opracowaniu M.Sroki. Oprócz warunków życia i tragicznych losów pisarza /nędza, śmiertelna choroba, obciążające oskarżenia i związane z nimi osamotnienie/ ukazano na podstawie materiału epistolograficznego styl jego pracy, będący wyrazem twórczej indywidualności, ale także charakterystyczny dla epoki, oraz niezrealizowane plany autorskie.

BF/42

H.P.

/II/ HUTNIKIEWICZ Artur: Upadek i odrodzenie Młodej Polski. "Twórczość" R. XLVII:1971 nr 5 s. 69-83.

Szkic o dziejach recepcji dorobku literackiego Młodej Polski w wieku XX. "Upadek" Młodej Polski trwał do roku 1956. W dwudziestolecium międzywojennym wszystkie kierunki artystyczne kierowały się przeciw modernizmowi, nie interesowała się nim krytyka literacka i nauka o literaturze. Atakowano uczuciowy ekshibicjonizm, werbalizm, bombastyczną frazeologię. Krytyka modernizmu posługiwała się zazwyczaj argumentacją Brzozowskiego. W latach 1948-1955 odrzucano artystyczny dorobek Młodej Polski z racji polityczno-ideowych. Renesans modernizmu po 1956 r. znalazł wyraz w zainteresowaniach krytycznych i historycznoliterackich. Polega on na odnalezieniu w dorobku Młodej Polski korzeni wszystkich ważnych zjawisk artystycznych XX w. /walka o suwerenność sztuki, uniwersalizm ambicji pisarskich, recepcja kultury zachodniej, unowocześnienie języka i wiersza/.

BF/42

Z.Z.